

Foruden fastsættelse af Straf for Overtrædelser af de paagældende Love bestemme Lovene i Danmark, Sverige, Tyskland, Holland, Belgien og Frankrig tillige, at Dommene skulle offentliggøres, dels som i Danmark gennem de gængse Blade, dels som i Belgien og Frankrig ogsaa paa Bedkommende domsældtes Døre og paa Raadhushødrene.

Angaaende Oleomargarin træffes kun Bestemmelser i Danmark og Rusland, i hvilket sidste Land der findes Definition paa Oleomargarin og Indførselsforbud, medens Danmark der imod har Bestemmelser angaaende Mærkning af Fustagerne og speciel Bogføring.

Med Hensyn til Margarineost er Danmark det eneste Land, der har Bestemmelse angaaende denne, saavel Definition som Forordninger om Mærkning. Dog vil sikkert eventuelle, nye Love i Tyskland og England ogsaa komme til at omfatte Margarineost.

Naar man imidlertid vil opstille en Sammenligning mellem de forskellige Landes Standpunkt i Margarine-spørgsmaalet, er det ikke alene tilstrækkeligt at betragte de forskellige Landes Love, man maa tillige tage de Hovedinteresser i Betragtning, der have betinget vedkommende Lovs Vedtagelse. Thi lige saa vist som der er enkelte Forholdsregler, som alle Lande maa indføre, naar Taler er om at træffe Bestemmelser vedrørende Smør- og Margarinehandelen, lige saa vist ere Forholdene i de forskellige Lande saa vidt forskellige og hvile paa saa forskellige Interesser, at en Bestemmelse, der for det ene Land kunde være absolut nødvendig, kan være næsten betydningsløs for et andet.

For Danmarks Bedkommende med den kolossale og i Forhold til Landet enestaaende Smørudførsel, særlig til det engelske Marked, maa dets Love for Smør- og Margarinehandelen være dikterede af, at det har den allerstørste Betydning, for ikke at sige, at det er en Livssag, at vort Smør holdes fuldstændig rent ved Siden af, at Smørreksporten udvikles saa meget som muligt, idet Hovedparten af det her i Landet producerede Smør skulde kunne regnes som sin Eksportvare. Men netop fordi Hovedvægten er lagt paa at forøge vor Smørreksport ved Siden af Margarine til hjemligt Forbrug, er det endnu vigtigere at sørge for en tilstrækkelig betryggende Kontrol med det danske Smør. Bestemmelserne i Lovene af 1888 og 1891 med Ansættelse af specielle Inspektører til at varetage Lovenes Overholdelse have ført til, at ikke alene det danske Smør er absolut frit for Forsælfninger — noget, man langtfra kan sige om Smør i adskillige andre Lande, saaledes som vi tidligere have set, — men at Smør og Margarine kan bestaa ved Siden af hinanden hver for sig paa deres specielle Pladser.

For Tysklands Bedkommende derimod har Smørreksporten for største Del kun Betydning for Slesvig, Holsten og Mecklenburg, for hvis Landmænd Smørforbruget er Hovedindtægtskilden. Det her producerede salte og farvede „Dauerbutter“ gaar mest til Hamburgs Marked og derfra hovedsagelig til England. Medens Udførslen fra Tyskland i 1887 var c. 29 Mill. Pfd., er den i de sidste fem Aar 1889—93 gaaet ned til næsten det halve o: c. 13—17 Mill. Pfd. (i det engelske Blad »The Grocer« angives Englands Import af tysk Smør i 1894 til 137,755 etws.); efter andre Kilder udgør Udførslen c. 2 pCt. af Produktionen, saaledes at Tysklands Produktion af Smør hovedsagelig forbliver i Landet til Konsum der. Hvorvel man sikkert maa regne med andre Faktorer end Margarine, naar man vil søge Grunden til de lave Smørpriser, der ogsaa herske i Tyskland, og da nærmest maa tage den pludselige, saa at sige eksplosionsagtige Udvikling af Australiens og New Zealands Smørproduktion i Betragtning, kan det dog ikke bestrides, at Margarine, der efter de rimeligste Angivelser fabrikeres i Tyskland i en Mængde af ca. 200 Mill. Pfd. om Aaret, maa udøve en væsentlig Indflydelse paa den lokale Smørhandel.

Holland har i mange Aar lagt Hovedvægten paa at fremstille Margarine særlig til Exportbrug for England, medens den ny Lov i Belgien gaar ud paa at udvikle saavel den nationale Smør- som Margarineproduktion og herved skabe en betydelig Margarineeksport til